

Тогава майката-Звѣзда се обърнала къмъ слънцето и му казала:

— „Понеже ти отиде само да ядешъ и се веселишъ, безъ да помислишъ за майка си, азъ те проклинамъ. Отсега нататкъ твоитѣ лъчи ще бждатъ горещи и изгарятъ всичко, до което се допратъ. Хората нѣма да те обичатъ и ще покриватъ главитѣ си, щомъ се покажешъ. Оттогава слънцето е тъй горешо.

Слѣдъ това тя се обърнала къмъ Вѣтъра:

— „Сжщо и ти забравя майка си. И тебе проклинамъ: — Ще духашъ при сухо, горешо врѣме и ще изсушавашъ всички живи сжщества. Отсега нататкъ хората ще те мразятъ и се отвърщатъ отъ тебе“.

И затова сега Вѣтрътъ е тъй неприятенъ при горешо врѣме.

На Мѣсеца пъкъ казала:

— „Понеже ти, и когато се веселѣше, не забрави майка си, отсега ще бждешъ студень, спокоенъ и блестящъ. Твоитѣ лъчи нѣма да палятъ и хората винаги ще те наричатъ „благословень“.

И затова свѣтлината на мѣсеца и до день днешень е нѣжна, студена и хубава.

Прѣводъ отъ нѣмски.

Пеперудка.

Пеперудка пѣстрокрила
Ей надъ насъ прѣлитна,
Въ нова рокличка отъ свила,
Гиздавичка, китна.

Ту подхвъркъне и се стрѣлне
Палаво, игриво,
Ту край нази пакъ се мѣрне
Нѣкакъ закачливо.

И, безгрижна катъ дѣтенце,
Скърби тя не знае;
Отъ цвѣтенце на цвѣтенце
Цѣлъ день тя играе.

М. Петровъ.